

ОБАРИНКИ

ВІРА БОВК

Віра БОБК

О Б А Р І Н К И

Казки, байки, притчі й афоризми

Дніпропетровськ
«Пороги»
2010

УДК 82-1
ББК я44
В 61

Серія «Бібліотека «Видання журналу «Бористен»
започаткована у 1992 році

Віра Вовк - українська письменниця, літературознавець, прозаїк, драматург і перекладач на португальську мову української поезії. Пише українською, німецькою і португальською мовами, проживає у Бразилії. Учасниця Нью-Йоркської літературної групи.

Активно пропагує українську культуру, мову, красне слово. Виступала з літературними доповідями, лекціями й авторськими вечорами у Нью-Йорку, Вашингтоні, Філадельфії, Клівленді, Чикаго, Детройті, Торонто, Монреалі, Оттаві, Ванкувері, Лондоні, Парижі, Римі, Мадриді, Мюнхені, Буенос-Айресі, Києві, Львові.

«Обарінки» - друга книга Віри Вовк, котра побачила світ у Видавництві журналу «Бористен». Перша - поезії «Ромен-зілля» надрукована у 2007 році. Разом з іншими творами Віри Вовк згадана книга була згодом відзначена державною премією імені Т. Шевченка.

*Авторка дотримується правопису
Г.Голоскевича*

ISBN 978-617-518-098-3

©Вовк Віра, 2010

СЛОН

— Ви для мене менш обарінка, —
сказав Слон. —

Гляньте: одним кроком розчавлю
все мурашине царство!

Мурашки за ніч відбудували
свій мурашник,
а Слонові довго нога гоїлася.

ХАМЕЛЕОН

Цей звір чудово вміє
мінати барву шкіри,
залежно від оточення:
ім'я його – Хамелеон.
Але існує ще бридкий гібрид –
не звір, і не людина –
що майстер у відмінах рідної душі,
залежно від обставин.

Ім'я його – по-людському –
скорочене на „Хам”.

КИТАЙСЬКА ГУСКА

Китайська Гуска потроху
переставала гелгати
й намагалася кукурікати.
– Що з тобою ? – питали гуси.
– Маємо те, що маємо, – сиромудро
сказала. –
Якраз настав Рік Півня,
то ж слід пристосовуватися до обставин.
Мудрий Гусак зауважив:
– А що зробиш, коли настане
Рік Коня, або Рік Вепра?
Невже будеш тоді іржати,
чи рохкати?

ОДУХОТВОРЕННЯ

Пес вірно в Лиса працював.

Прийшов день зарплати.

– Будь одухотворений, – мовив Лис. –

Не думай про заробітки.

– У мене ж дітки...

– Вчи їх одухотворення, – відрік Лис,
тереблячи сусідську курку.

ОСТОРОГА

Як на весіллі Бовка
Кози гуляють,
можуть вигулятися
аж по ратиці...
Краще, хай тримаються
свого обійстя.

ЗОЗУЛИНІ ДІТКИ

Хитра Зозуля
кладе свої яйця
в чужі кубельця,
і Зозулині дітки
випихають менших братів
з рідної хати.

Пам'ятай: старший брат
зовсім не погорджує
чужим гніздом.

ІДЕАЛИ

– Чому ти пищиш? – рикнув Тигр
до Миші. –
Зразу помітно, що ти – простачка.
Якби була ідеалісткою,
зрозуміла б цей привілей,
що я, могутній на всю тайгу Тигр,
бажаю тобою поснідати.
– Я теж ідеалістка, – відрекла
на смерть перелякана Миша.
– Але проблема в тому, що в нас двох
розбіжні ідеали.

СПОВІДЬ

Лис пішов сповідатися
до церкви медвежого патріархату:
– Залишім у мирі бувальщину;
що було, те сплило
з весняними водами.
А от я хочу в вас, батюшко,
позбутися майбутніх гріхів.
За розгрішення обіцяю
пів-на-пів поділитися з вами
своїми здобутками.

ГОРНОСТАЙ

– Я – королівський звір, –
сказав Горностаї. –
Моїм хутром підшивають киреї.
– Ти вже музейна цінність, –
відрік Олень. – Бо королів сьогодні
порахуєш на пальцях.
Однак деякі владарі
раді вбирати киреї,
де за підшивку править Лис,
мавпуючи Горностаї.

КІТ І МИША

Хотіла якось Миша Котові догодити
і всі його забаганки задовольняла:
то манекюр, то педікюр робила,
й розчісувала хвіст мохнатий.
Аж Кіт задумав, щоб йому підстригла
вуси...

І коли Миша близько рота стала,
знічев'я він схопив її зубами
та з задоволенням похрупав.
– Ти так віддячуєш за приязнь? –
спитала вражена Собака.
– Всі бачили, – оправдувався Кіт, –
що правий вус коротший від лівого...

ШАКАЛ

– Я – патріот! – хвалився Шакал. –
Обманюю тільки невдах,
щоб їх навчити стратегій,
як стати патріотами,
такими, як я.

ЗМІЯ І ЖАБА

– Ходімо гратися, кумо Жабо:
я широко роззявлю рота,
а ти стрибай до нього! – мовила Змія.
– Я вдячна за увагу, – відповіла Жаба. –
Запроси краще Їжака, бо в нього
чудові ігри! – і стрибнула в плесо.

МУРАХОЇД

Мурахоїд зустрів
знайому Куницю й гукнув:
– Давно я не бачив тебе,
люба сусідонько!
Дозволь привітати! –
Обняв її так сердечно,
що зломив їй чотири ребра.

Мораль: не завжди бажані
сусідські обійми.

СВІТЛЯК

Світляк збудився в кущі,
запалив свій ліхтар
і почав манячити:
– У всесвіті Найбільше Світило – це я!
Що там Місяць, чи Сонце!..
У Чумацькому Шляху ні одна зоря
не спроможна мене затьмарити.
Ні Атаїр, ні Сіріус
не мають стільки світла, що Світляк!
– Дурак! – сказала Жаба й проковтнула
Найбільше Світило всесвіту.

СПІВАЧКА

Ще не погасла рання зірниця,
вже голос Півня розбудив усіх:
то був бадьорий гимн новому дневі,
і радісно всі слухали його,
бо наново родилося життя
і розсівало добре сяйво праці.
Але Ворона хворіла на заздрість:
– Навіщо завжди та сама хвала?
Невже немає іншого мотиву?
Ось заспіваю гимн сама собі,
хай слухає весь світ! – Закрякала.

Одне єство прислухувалося
до голосу Ворони: сама Співачка.

СОРОКА

– Той Соловій
нічого іншого не робить,
лиш тьохкає й тьохкає.
Невже це комусь корисне? –
спитала птахів Сорока.
Старий Дрозд відповів:
– Соловій тільки тьохкає,
і всім його спів по душі.
А ось ти тільки скрегочеш.
Що думаєш: яка з того користь?
Бо й нікого воно не зворушує...

ПУГАЧ

– Не перехвалюйте Солов'я,
а то хтось може насправді подумати,
що в нього прекрасний голос, –
мовив Пугач.

ПОХВАЛА

Сорока хвалила Ворону
за гарний тембр голосу,
мовляв, могла б виступати
солісткою в Київській Філгармонії.

Дятель шепнув Вороні:
— Коли тебе вихвалюють,
не думай, що справді
заслуговуєш на похвалу,
тільки що хтось хоче
зробити тобі приємність,
а часом навіть бажає
з тебе поглузувати.

ПРОБА ХОРУ

Ошатна Пава прийшла
на пробу пташиного хору
і сіла на першу гілку,
щоб усі її добре бачили.

– Мадам, – сказав Соловій, –
ви помилилися:
тут проба хору, не показ мод.
Як хочете, можете слухати
там, на останній гілці,
але із замкненим дзьобом!

СКОРПІОН

Ревнивість, заздрощі, мов бумеранг,
вертаються до власника.
Кажуть, що Скорпіон
уміє сам себе жалити,
і часом гине
від власної отрути.

ПОДАРУНОК

Хотіли птахи догодити Сороці
й принесли в подарунку самоцвітне
намисто.

Сорока гадала, що то – цукерки
й ковтала намистини, одну по одній.
– Вправді вони не смачні, – подумала, –
але солодко бачити, як виблискують...

Мораль така: не мудро давати
дурній Сороці самоцвітне намисто.

ДІЙСТВО

У п'єсі „Мудрий Цар”
головну роль взяв Осел,
царицю гратиме Вовчиця,
царівною буде Лисиця,
героєм стане Гусак.

Любитель сцени спостеріг,
що постановка може мати
небажаний фінал.

ОЛІМПІЯДА

На олімпіяді для комах,
щоб стати чемпіоном у бігу
на двадцять сантиметрів,
надії плазунів, Стонозі,
перешкоджало дев'яносто вісім ніг.

ПОЖЕЖНИК

– Чи пригадуєш, котрого року
вигорів аж до небосхилу наш ліс? –
спитала Мавпа Папугу.
– Добре пригадую! – відрекла Папуга. –
То було того року,
коли вибрали Лінивця пожежником.

МУЗИКИ

– Ходи послухати цимбалів! –
гукнув Борсук Лисиці.
Пішла Лисиця гуляти...
Повернулася аж увечері,
а там: хата не метена,
посуд не митий,
білизна не випрана,
корова не доєна,
каша не зварена,
діти голодні...
Так буває, коли деякі друзі
за білого дня
кличуть тебе на музики.

АДМІРАЛ

Питався Альбатрос, чому Щура
зробили адміралом
у царстві недоріких.
– Бо Щур – найвідважніший:
перший за всіх стрибає в море,
як тоне корабель, – промовив Цар.

ЖАЛОЩІ

– Десь існує прогрес,
десь одні перед одніми
здобувають вершини,
а тут – завжди ліни्वство,
завжди йдуть назадгузь, –
жалілися світові Черепаха й Рак.

ТРАНСПЛЯНТАЦІЯ

Вовк-Сіроманець склав останні іспити
і мусів за диплом,
як інші всі його колеги,
Ведмедю хабара платити.
А згодом, до кардіолога
прийшов зажурений Ведмідь.
Лікар оглянув його серце.
– Конечна трансплантація, – сказав, –
бо хабарі доценту затупили
вашу аорту.

ЯКБИ...

- Якби в мене були очі,
я перечитав би всі книги бібліотеки, –
сказав Кріт.
- Якби в мене був голос,
я стала б солісткою Львівської Опери, –
відреклася Щука.
- Якби в мене був розум,
я винайшов би еліксир мудрости, –
сказав Осел.

ПОВІСТЬ

– Коли ти врешті закінчиш
ту славну повість,
яку пишеш стільки років,
скільки кує Зозуля,
а я на стовбурі клепаю? – спитав
Дятель.
– Незадовго закінчу, – відрік Ведмідь. –
Хай тільки мені за цю зиму
декілька розділів присняться...

КОРІНЬ

Молода Морква сказала:
– Навіщо мені цей корінь?
В мене найкращі
зелені розкішні кучері.
Відрекла їй Петрушка:
– Це корінь дає нам силу!
Без кореня ми не спроможні
буяти й бути поважані
серед городин.
Пам'ятай ім'я свого роду,
бо безбатьченків світ не шанує!

ЦИБУЛЯ

Багачка-Цибуля
надягла сім шовкових спідниць
і пішла на вечорниці.
Побачив її Буряк:
– Ну й дурна дівка, – мовив. –
Адже буде в самій сорочці
на сковороді танцювати!
Сміявся так сердечно,
аж по зелений чуб зашарівся.

МУХОМОР

Чванько-Мухомор
уважав себе найкращим
серед громади грибів.
– Справді, ти – найкращий,
але, на жаль, не найсмачніший, –
сказав Боровик.
– Красивий у нього
тільки капелюх! –
засміялася Сироїжка.

ДИНЯ

На бенкеті
Дині захотілося стати Кавуном
і вмостилася між садовиною.
Гість узяв скибку до рота й скривився:
– Цей Кавун – несмачний;
а ось, якби його зварити,
була б з нього славна Диня!

ДУБ

Сохнув Дуб.
Хмара помітила
й почала його підливати
весняною водою.
Пригадавши собі
язичницький звичай,
невдоволений Дуб бурмотів:
– Могла б здобутися
на глек борщу...

Хмара образилася,
а Дуб – усохнув.

РАВЛИК І СОКІЛ

– Як добре, що кінчається день,
такий важкий і нецікавий,
і добре, що в мене на спині хатина;
піду спочивати, – мовив Равлик.

– Як жалко, що кінчається день,
такий прекрасний і щедрий;
полечу на Говерлю полюбуватися
заходом сонця, – мовив Сокіл.

– Щасливий, хто вміє літати, –
мовив Поет.

ТЕРМІТИ

Жив Цар жорстокий, –
з костей народу
розкішний терем збудував,
аби на віки прославляв
тирана-володаря.
Пророчив жрець:
„Тупа товпа знівечить терем”.
Цар реготав: – Уже нема
товпи в моєму царстві!
Він збожеволів: терем той –
Терміти зруйнували.

ЕРОС

В амфітеатрі Коринту
відбувалося свято поезії,
де виступали відважні
молоді Генії, та вдягали Ероса
в кумедну маску.

Один слухач обізвався:
– Поети, не ображайте
мізерними блюзнірствами
прекрасне святе божество,
що дарує життя й надхнення,
бо воно має силу
гірко на вас помститися!

ЯНИЧАРИ

До султана Османа Другого
з глибоким поклоном прийшли
Яничари.
– Владарю, – мовили, –
привітай героїв вітчизни.
Вправді, ми не здобули фортеці Хотина,
але забрали в полон багатьох козаків.
Султан відрік: – Гаразд,
кожному з вас скарбник заплатить
призначену пайку.
Однак ви – не герої,
героями Туреччини можуть бути
тільки турецькі воїни.
Героями також є ваші батьки,
що їх завтра стратять на ринку.
А ви – нам потрібні, це все.

БУДОВА

Князя надибав Мудрець
з тисячолітнім досвідом. Він мовив:
– Чому ви так нерозумно
будуєте цю палату? Спочатку
кладуть підвалини, ставлять стіни,
а ви з покрівлі починаєте!
Як видержати цій куполі
без підстави? То ж не дивуйтеся,
що ваша будова валиться.

ДЕРЖАВА

Столітній Дід сказав Будівельнику:
– Як хочеш будувати державу,
починай завжди знизу:
спочатку від себе самого,
від своїх дітей та внуків,
і аж опісля домагайся,
щоб сусіди довкола її будували,
а князь добудовував.

ПІРАМІДА

Фараон Рамзес запросив Магараджу
з Мадраса
оглянути чудо-чудес Єгипту,
найвищу піраміду Хеопса.
Магараджа сказав:
– Підставою цієї піраміди є
жорстокість,
а вершком – пиха.
Я знаю вищу піраміду,
її підніжком є мудрість,
а вершком – любов.
Фараон спитав, хто поставив
таку піраміду, і де вона.
Магараджа відрік: – Її будує
кожна дитина, але не кожен юнак
вміє її завершити.

ПРИКРАСИ

Лівійська Куртизанка,
обвішана десятками скляних браслетів,
сережок, намист і дармовисів,
насміхалася з Дружини
аттицького адмірала Темістокля,
прикрашеної єдиним нашійником
з діамантів.

ТИТУЛ

На дворі королеви Вікторії
майстер церемонії
запитав невідомого Гостя,
який його титул.

– Мій титул – моє ім'я, –
гордо відповів Гість.

– Воно править за символ
моєї особистості.

ДРАБИНА ВАРТОСТЕЙ

В одному королівстві,
щоб удостоїтись
сану Державного Урядовця,
питали кандидата,
яка в нього драбина вартостей,
себто, що в нього на першому щаблі,
що на другому, на третьому,
а що на останньому.
Хто не дотримувався обіцяного
порядку,
тратив посаду й діставав
безплатний односторонній квиток
за кордон.

ОЛІМП

В Олімпі письменників
кожен розказував
про свої творчі доробки.
– У мене – тридцять два томи, –
сказав Еміль Золя.
– В мене є всього два, –
скромно відрік Гомер.

ВИСОЧІНЬ

Беликан-надзорець
концентраційного табору
насмівався над невисоким
французьким Полоненим,
мовляв, він – нижчої раси.

Француз відрік:

– Наскільки мені відомо,
малого росту був Олександр Великий,
що велів підставити собі під ноги
стіл високого короля Дарія.

Невисокими були також
Кант, Наполеон і Бетовен...

Представник Вищої Раси спитав:

– А хто вони?

ПЛЯСТИЧНА ОПЕРАЦІЯ

Щоб грати молодіжні ролі,
старіюча Марлене Дітріх
піддалася плястичній операції.
На бенкеті
до неї звернулася
одна неуспішна колежанка
і голосно завважила:
– Плястична операція
чудово вигладила ваше обличчя!
– Так, – відрекла славна Актриса, –
вона позбавила мене зморшок.
Якщо бажаєте, я можу вам дати
адресу свого хірурга,
але не знаю, чи він оперує
зморшки характеру.

ЛЮДСТВО

Наскільки слід думати про людство,
Політик пригадав собі,
що сорочка ближча до тіла, чим жупан,
і почав добродійну дію від себе самого:
купив розкішну віллу з гаражем на три
авта,
дачу за містом,
і вибрався на відпочинок до
Маляйських островів
із подружками,
бо ж усі вони – патріоти,
хоч і балакають по-сусідськи.

ПОЛІГЛОТ

На міжнародній конференції лінгвістів
один Учений запитав Поліглота,
яка в нього материнська мова,
і чи міг би почути її мелодію.
– Свою материнську мову
я вже зовсім забув,
бо її вживати – нагоди не маю... –
відповів Поліглот.
– Марсіяни – не вигадка, –
промимрив Учений.

ЦИРК

– Ходіть до Цирку! – вигукував
Кльовн,
запрошуючи людей з вулиці.
– Побачите, як Ведмідь
диригує оркестрою,
почуєте промову Верблюда
й послухаєте віршів Павіяна.

– А я гадав, що там щось нового, –
сказав розчарований Подорожній.

КРИНИЦЯ

Група Комедіантів
пішла в природу
на прогулянку
і забавлялася тим, що кидала
свої недоїдки й усяку гніль
у придорожню криницю.
Під вечір, голодна й спрагла,
була вдоволена
віднайти ту криницю,
щоб напиться з неї
затруєної води.

ПРОМОВА

Довго Промовець говорив,
махав руками, мов вітряк,
грозив і стукав п'ястуком,
тицькав у натовп пальцем,
потім – закам'янів стовпом.
Ніхто не розумів промови.
– Що з ним? Невже зімлів? –
спитав один присутній.
Сусід відрік: – Та ні,
він жде на рукоплескання!

БЛАЗЕНЬ

Щоб розвеселити вельмож,
весь день Старий Блазень
вився навколішках,
робив кумедні піруети,
вдавав недотепу,
цілував лапу вченої собаки
й танцював з нею танго,
а ввечері жалівся,
що якісь вуличники
обкидали його гниличками
й прозвали Старим Блазнем.

ЦІННІСТЬ

– Якби ваша хата горіла,
що перше ви рятували б? –
спитали люди Бабу Палажку.
– Те, що найцінніше, – сказала. –
Макітру з голубцями.

МОЛОДА ДІВЧИНА

Молода дівчина
не може не любити,
як у полі буяє любисток;
не може забути,
як на небі цвітуть незабудьки.
Надаремне їй пригадувати,
що кужіль не прядена
і що борщ у печі перекипає.

МУДРІСТЬ

Молодий Рибалка
закинув верші в Чарівне Озеро,
щоб зловити Золоту Рибку,
а замість неї зловив Мудрість:
„Легкий здобуток
не вдовольняє
вимогливого шукача”.

ДОРОГА ДО ЦІЛІ

– Як ти так швидко добився до цілі? –
спитав Подорожній.

– Я вибрав найстрімкішу дорогу, –
відповів Мандрівний Товариш.

ШУКАЧ ПЕРЛИН

Шукач Перлин не зважає
на небезпеки морських глибин.

ЗМІСТ

СЛОН	3
ХАМЕЛЕОН	4
КИТАЙСЬКА ГУСКА	5
ОДУХОТВОРЕННЯ	6
ОСТОРОГА	7
ЗОЗУЛИНІ ДІТКИ	8
ІДЕАЛИ	9
СПОВІДЬ	10
ГОРНОСТАЙ	11
КІТ І МИША	12
ШАКАЛ	13
ЗМІЯ І ЖАБА	14
МУРАХОЇД	15
СВІТЛЯК	16
СПІВАЧКА	17
СОРОКА	18
ПУГАЧ	19
ПОХВАЛА	20
ПРОБА ХОРУ	21
СКОРПІОН	22
ПОДАРУНОК	23
ДІЙСТВО	24
ОЛІМПІЯДА	25
ПОЖЕЖНИК	26
МУЗИКИ	27
АДМІРАЛ	28
ЖАЛОЩІ	29
ТРАНСПЛАНТАЦІЯ	30
ЯКБИ	31

ПОВІСТЬ	32
КОРІНЬ	33
ЦИБУЛЯ	34
МУХОМОР	35
ДИНЯ	36
ДУБ	37
РАВЛИК І СОКІЛ	38
ТЕРМІТИ	39
ЕРОС	40
ЯНИЧАРИ	41
БУДОВА	42
ДЕРЖАВА	43
ПІРАМІДА	44
ПРИКРАСИ	45
ТИТУЛ	46
ДРАБИНА ВАРТОСТЕЙ	47
ОЛІМП	48
ВИСОЧІНЬ	49
ПЛЯСТИЧНА ОПЕРАЦІЯ	50
ЛЮДСТВО	51
ПОЛІГЛОТ	52
ЦИРК	53
КРИНИЦЯ	54
ПРОМОВА	55
БЛАЗЕНЬ	56
ЦІННІСТЬ	57
МОЛОДА ДІВЧИНА	58
МУДРІСТЬ	59
ДОРОГА ДО ЦІЛІ	60
ШУКАЧ ПЕРЛИН	61

Літературно-художнє видання

ВОВК Віра
ОБАРІНКИ

Казки, байки, притчі й афоризми

Відповідальна за випуск *Р.О. Лазарева*

Технічний редактор *В. В. Якименко*

Коректор *В. М. Орищій*

Комп'ютерна верстка та дизайн *О. І. Борисова*

Здано на складання 12.08.10. Підписано до друку 16.09.10.

Формат 70х90^{1/32}. Папір офсетний.

Гарнітура PetersburgC. Друк офсетний.

Умовн. друк. арк. 2,34. Умовн. фарб.-відб. 2,34.

Облік.-видавн. арк. 0,9.

Наклад 1000 прим. Зам. № 1592.

Видавництво «Пороги»

49000, м. Дніпропетровськ, пр. К. Маркса, 60

Тел. 745-20-93, 745-22-46

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру
серія ДК №7 від 21.02.2000

Віддруковано у ТОВ «Перша міськдрукарня»,
51400, м. Павлоград, вул. Степового Фронту, 11а
т./ф. (05632) 6-14-58.

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру
серія ДП № 1058 від 11 липня 2003.

ISBN 978-617-518-098-3